

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enarrationes Novae D. Martini Lutheri in Ionam Prophetam

Jonas, Justus

Haganoæ

Et ego cogitaba[m], abiectus sum ab oculis tuis, non adiiciam amplius ut
uidea[m] templu[m] sanctu[m] tuu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-36521

mus, uidebar toto cœli & terræ pondere premi. Hæc nunc sunt ueri pauores, ueræq; angustia, quæ post hanc uitam erunt in omnibus impijs. Sic incipit hic in morte impiorum talis pavor & iudicium Dei, et durat in perpetuum. Hæc autem uerba propheta, sunt uerbis Psalm. 42. similia, qui etiam dicit, omnes fluctus tuos induxisti super me, et Ionas forsan hæc uerba hinc est mutuatus.

Et ego cogitabam, abiectus sum ab oculis tuis, non adiciam amplius ut uideam templum sanctum tuum.

Hic nunc conspectus pœnæ terret & percutit conscientiam, his uerbis indicat Ionas, quam hoc uehementer momorderit, quod pœna uidebatur respondere peccato. Ipse enim fugerat à facie Domini, recusans prædicare in Ninive, hoc est peccatum, hæc est inobediencia eius. Nunc mirabiliter in corde percussus, sentit se inuitum abijci à facie Domini in pœnam, quod pauloante fugit à facie Domini per inobediencia. Hic haud dubie cor Ionæ in maximo fuit pauore & angustia, dum similitudinem pœnæ sic apud se reputat: ecce tu fugisti à facie Domini, cum audire debebas, nunc satis longè abiectus & repulsus moeres à facie domini. Ibi simul acriter remordet conscientiam peccatum, & discruciat ac terret.

poena. Quòd autem abiectus sit à facie Domini, potest duplici modo intelligi, primū corporaliter, scilicet quòd cogitabat sibi nunc esse moriendum, & desperabat se unquàm rediturum in terram Israel, aut se unquàm coram Deo uersaturum, à quo fugerat, ut supra dixi. ut sic fugere à facie Domini, sit fugere ex terra Israel, in qua habitabat nomen Dei & erat cultus Dei. Quemadmodum sepe in lib. 2. Reg. dicitur, quòd Deus abiecit Israelem à facie sua, & minatur quòd & Iuda à facie sua abiecturus sit, id est, extra terram, in qua nomen Dei est, & cultus Dei. Eam sententiā indicant uerba sequentia, cum subiicit, et non uisurus essem templum tuū, scilicet Hierosolymis. Quibus uerbis testatur se fuisse in agone mortis, & planè se desperasse de uita. Ibi fides Ionæ fuit in maxima lucta, ibi inuocatio nis obliuio profunda, pauoris & desperationis de uita omnia plena. Neq; mirum, quis enim non desperaret de uita tali casu, cum proiectus in mare, uentre ceti absorberetur. Secundo potest intelligi spiritualiter, quòd sensit se in corde à Deo perpetuo reiectum, ut alios damnatos propter tantam inobedientiam. Quemadmodum & Dauid in Psal. 31. sepe dicit, Dixi in extasi, proiectus sum à facie oculorū tuorum. Et natura peccati est, ut afferat trepidationem horrendam conscientie, præsertim in agone mortis.

mortis. Et haud dubie hanc etiã sensit Ionas in corde suo, & sudauit satis in hac lucta, desperans penẽ de omni gratia & misericordia Dei, antequã scintillula quadam redaccenderetur fidei, & aude-
ret clamare, inuocare. Ibi haud dubie una hora ma-
gno numero animo illius obuersata sunt exẽpla ua-
ria irę diuinę, quomodo crudeles & horridas pœ-
nas Deus inflixerit peccatoribus, de Adam & Eua,
de Cayn, de diluuiõ, quomodo Deus semel totũ or-
bem perdidit, de Sodoma & Gomorra redactis in
cinerem. Hęc etiã est pars aliqua descripta pœ-
narum inferni, quę super omnes impios uentũ-
re sunt. Et uides hic quid rei agatur cum impijs
post hanc uitam, nempe quod uersantur in sempi-
ternis angustijs, terroribus & pauoribus irę di-
uinę, in desperatione perpetua bonitatis Dei. In ta-
lem autem pauorem coniecit Ionam hoc periculũ,
quod foris imminebat, & ira Dei undiq; ugens, cũ
proijceretur in abyssum, & auferretur à fluctibus,
& obrueretur, ut supra dixit, & post latius subij-
cit, & dicit.

Circundederũt me aquę usq; ad animam, abyssus uallauit me, alga cooperuit caput meum.

Quomodo mihi uitam pollicerer, aut me solari